

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.007/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Károlyi és Társa Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Pátzay Ádám ügyvéd) által képviselt **Felperes** (felperes címe) felperesnek – a Percz Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe ügyintéző: dr. Percz Tamás ügyvéd) által képviselt **Alperes** (alperes címe) alperes ellen elmaradt munkabér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 11.M.70.931/2020/15. sorszámu ítélete ellen alperes által 16. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak külön felhívásra – az abban közölt időben és módon – fizessen meg 167.619 (egyszázhatvanhétezer-hatszázötvenkilenc) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabér címén 2.095.238 forintot és ennek 2019. szeptember 4. napjától számított késedelmi kamatát, valamint 220.500 forint perköltséget, továbbá az állam javára 83.014

forint eljárási illetéket. Megállapította, hogy a felperes 42.700 forint illeték visszatérítésére jogosult.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2016. október 10-től állt munkaviszonyban az alperessel számítógéphálózat- és rendszertechnikus munkakörben, havi 1.000.000 forint munkabérért. A felperes 2019. július 5-én közölt felmondással 2019. augusztus 4-ei hatállyal megszüntette a munkaviszonyát. 2019. június 7-én kelt válaszfelében mindezt az alperes tudomásul vette, egyidejűleg 2019. szeptember 4-ig haladékot kért a felperesi járandóságok megfizetésére. Ehhez a felperes a hozzájárulását megadta.

[3] Ennek eredménytelensége miatt a felperes több alkalommal is felszólította az alperest a 2019. június, július hónapra teljes, augusztusra időarányosan járó mindösszesen 2.095.238 forint tartozás megfizetésére, de ezek is eredmény nélkül maradtak. 2019. december 18-án a felperes jogi képviselője útján az alperesnek írt felszólító levele alapján az alperes a követelés jogalapjának és összegszerűségének elismerése mellett újabb fizetési haladékot kért a 2019. december 31-én kelt válaszfelében. Az újabb fizetési haladékról a felek egyeztetését követően 2020. február 25-én megállapodás jött létre, 2020. február 29. napjáig történő teljesítést rögzítve. A teljesítés a megállapodás ellenére ismét elmaradt, így a felperes 2020. április 17-én közjegyző előtt fizetési meghagyás kibocsátása iránti eljárást kezdeményezett.

[4] Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (2) bekezdés b) pontja, 80. § (2) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése alapján a keresetet megalapozottnak találta.

[5] Mindenekelőtt rögzítette, hogy 5. sorszámu végzésével tájékoztatta a feleket arról, hogy a keresetlevelet perfelvételre alkalmasnak találta, egyben nyilatkozattételre hívta fel az alperest. Ennek keretében a hiányos perfelvételi irat benyújtásához kapcsolódó, annak jogkövetkezményeire vonatkozó figyelmeztetést tartalmazó tájékoztatást is megadta.

[6] Figyelemmel arra, hogy az alperes kizárólag alaki védekezést terjesztett elő az írásbeli perfelvételi szakban, így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 110. § (3) bekezdése alapján ezen beadványt az eljárás megszüntetésére irányuló kérelemnek tekintve, azt végzéssel elutasította. Egyben a perfelvételi és az érdemi tárgyalás alperesi elmulasztása okán a Pp. 203. § (2) bekezdése és 266. § (1) bekezdése alapján az alperes által nem vitatott felperesi tényállításokat elfogadva a keresetet mind jogalapjában, mind összegszerűségében megalapozottnak találta és a pontosított kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest.

[7] A Pp. 512. § (2) bekezdése szerint 2.095.238 forint pertárgyérték alapulvételével a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. §-a szerint számított perköltség viselésére. E körben a tévesen lerótt 42.700 forint eljárási illetéket nem vette figyelembe, hanem annak visszatérítésétől rendelkezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Az alperes fellebbezése

[8] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és a Pp. 383. §-a alapján annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Érvelése szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mivel a felperes csak az ellenkérelem következtében jelölte meg követelését bruttó összegben. Kifogásolta továbbá, hogy a keresetlevél záró részében nem adta elő a felperes a bíróság hatáskörét és illetékességét megalapozó tényeket, és nem jelölte meg az illetékfizetés alóli mentesülést megalapozó tényeket és jogszabályhelyet. Mindezek okán a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja értelmében a keresetlevél hiánypótlási felhívás kibocsátása nélküli visszautasításának lett volna helye. Az elsőfokú bíróság az ellenkérelemben megjelölt, ezen hiányosságokra vonatkozó érvelését megalapozatlanul és önkényesen az eljárás megszüntetése iránti kérelemnek tekintette azzal, hogy a perfelvételi tárgyaláson azt végzéssel elutasította, holott ilyen kérelmet nem terjesztett elő. Az ellenkérelemben foglaltakat tartalma alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 156. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogásnak tekinthette volna, kétség esetén pedig nyilatkozatra kellett volna felhívnia. Kifogásként való értelmezés esetében a hivatkozott jogszabálysértések megállapíthatóak lettek volna, és azt a Pp. 156. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak reparálnia kellett volna. Ezek elmulasztása olyan súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte a költségjegyzék nyomtatványon felszámított mértékben.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályok figyelembevételével járt el, és megfelelően indokolta az ellenkérelemben foglaltak elutasítását. Kiemelte, hogy az alperes az eljárás során érdemi védekezést egyáltalán nem fejtett ki, kizárólag alaki védekezést terjesztett elő, amelyet tartalma alapján az elsőfokú bíróság helyesen értékelt az eljárás megszüntetésére irányuló kérelemnek. Az alperes nyilatkozatai mindvégig a per

elhúzására irányultak, egyben az eljárás megszüntetését sem alapozták meg, a keresetlevélben valamennyi, a Pp. szerint előírt szükséges adat szerepelt. Hangsúlyozta, hogy a keresetlevele nem szenvedett olyan hiányosságokban, amely annak befogadhatóságát és tárgyalásra alkalmasságát kétségbe vonta volna, és mindezekben túl utalt arra, hogy 2021. január 1-jétől a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja már nem hatályos.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[13] A másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatára a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az alperes fellebbezésének korlátai között került sor. Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének összecszerűségét nem, kizárólag az érdemi döntés meghozatalának jogszabályi lehetőségét vitatta.

[14] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns tényeket értékelve a jogszabályoknak megfelelő, helyes döntést hozott, így azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán mindösszesen az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság.

[15] Az alperes fellebbezésében – az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően – a keresetlevél hiányosságai miatti (hiánypótlás mellőzésével való) visszautasítására vonatkozó bírósági intézkedés elmulasztását kifogásolta.

[16] Mindenekelőtt kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevelet a perfelvételre alkalmasnak találta, így a Pp. 179. § (1) bekezdésének megfelelően felhívta az alperest írásbeli ellenkérelem előterjesztésére. Az írásbeli ellenkérelem, mint perfelvételi iratnak minősülő speciális beadvánnyal szembeni alaki és tartalmi követelményeket a Pp. 114. § (2) és (3) bekezdése, illetve 199. §-a tartalmazza. Így az írásbeli ellenkérelem érdemi részét képezi az alaki és érdemi védekezés a Pp. 199. § (2) bekezdése értelmében, amelyek egymás melletti és nem vagylagos védekezési lehetőséget jelentenek az alperes számára, amennyiben azzal a fél a perben védekezni kíván. Mindezekből következően helytállóan adott tájékoztatást az elsőfokú bíróság az alperes részére arról, hogy a bíróságnak nem kell és nem is lehet érdemi védekezés előterjesztésére felhívni az alperest, ha csak alaki védekezést terjeszt elő, hanem a Pp. 181. § (3) bekezdése alapján a Pp. 203. § (2) bekezdése szerinti vélelmet kell alkalmazni.

[17] Az alperes általa sem vitatottan érdemi védekezést nem terjesztett elő, az általa előadottak a jogvita érdemi eldöntésének kérdését nem érintő eljárásjogi védekezésnek, azaz

alaki védekezésnek feleltek meg, amelyet helyesen - a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság tartalma szerint vett figyelembe. Az alperes ellenkérelmében az ügy érdemi eldöntését gátló perakadályokra hivatkozott, amelyek helytállóságuk esetén a perindítás joghatásainak beálltát, azaz a kereset közlését követően (Pp. 180. § (1) bekezdése) már csak az eljárás megszüntetésének alapjául szolgálhatnának.

[18] Ugyanakkor a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a keresetlevél nem valamennyi, a Pp. 176. § (1) bekezdésében meghatározott hiányossága minősül eljárás megszüntetési oknak, hanem csak a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-i) pontjaiban megjelöltek. Az alperes által hivatkozott, a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja szerinti hiányosságok miatt a keresetlevél közlését követően az eljárás hivatalból történő megszüntetésének nem lett volna helye. Helyesen utalt továbbá a fellebbezési ellenkérelmében a felperes arra, hogy a keresetlevélben a hatáskör és az illetékesség alapjául szolgáló adatok szerepeltek, és az illeték téves lerovása sem a keresetlevél visszautasításának, sem az eljárás megszüntetésének okául megalapozottan nem szolgálhat, így mindez az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést sem jelenthet.

[19] Mindezek okán az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette az alperes alaki védekezését az eljárás megszüntetésére irányuló kérelemként és utasította el azt. Továbbá érdemi védekezés hiányában a Pp. 203. § (2) bekezdés b) pontjában felállított törvényi vélelem alapján helyesen tekintette úgy, hogy az alperes érdemben a keresetet nem vitatja, anyagi jogi kifogása nincs és a keresetlevélben előadottak cáfolatára bizonyítást nem kíván felajánlani, és ilyenre a fellebbezésében sem hivatkozott. Mindezekre tekintettel a mulasztás jogkövetkezményeire történő előzetes figyelmeztetés után a Pp. 149. § (2) bekezdése alapján a jogkövetkezményeket is helytállóan alkalmazta és ennek keretében megalapozottan hozta meg a felperes kereseti kérelme szerinti marasztaló döntését az alperessel szemben.

[20] Figyelemmel arra, hogy a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján az alperes perfelvételi iratnak minősülő írásbeli ellenkérelmének értelmezése helytálló volt, az abban előadottak nem az elsőfokú bíróság eljárási szabálytalanságaira vonatkoztak, így azok nem is eshettek az eljárási kifogás körébe.

[21] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott volt.

Záró rendelkezések

[22] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban pernyertes felperest megillető perköltség megfizetéséről a Pp. 81. § (1)-(5) bekezdése, valamint 83. § (1) bekezdése alapján határozott a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.

22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felperes által költségjegyzék nyomtatványon felszámított összegben.

[23] A tárgyi költségfeljegyzési jogos perben le nem rótt Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.

[24] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül döntött a fellebbezésről.

Budapest, 2021. március 25.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró